

[GPS Track](#)

[Профил](#)

[Карта](#)

[Виж в GoogleEarth](#)

{loadposition ads125}

Маршрутът е двудневен и включва преход от Рилския манастир през Кирилова поляна, Смрадливото езеро до хижа „Рибни езера” през първия ден и от хижата през Рилецкото било отново до Рилския манастир. През цялото време съм се старал да се придържам към пътеките, маркировките и каменните пирамидки. Разстоянието преминах сам без да срещна никого по пътя освен група младежи в хижата. Няма да описвам изключителните гледки и красотата на природата защото нямам думи за това. Те трябва да се видят. Ще опиша само някои подробности от пътя.

Ден първи: От Самоковската порта на манастира по шосето се отива до Кирилова поляна. На няколко места продължителни завои на пътя се съкращават като се минава напреко през гората по ясно маркирани пътеки. Началото и края на тези пътеки съм маркирал. След ресторанчето „При чичо Киро” асфалтът свършва и започва сравнително широк черен път от трошенокаменна настилка. По него се стига до хубава сграда която била „на Водно стопанство”. За да се отиде до „Смрадливото” езеро трябва на около 30 метра преди сградата да се отбие в дясно през поляната следвайки следите оставени от автомобил. На края на поляната се вижда началото на пътеката към езерото. Тази пътека минава първоначално през гората след което в откритата част на места по камъни. Когато се достигне езерото пътеката преминава по изкуствената езерна стена и след непродължително изкачване се достига до сравнително равен терен покрай многобройните малки Острешки езера. Следва леко спускане до хижа „Рибни езера”. По целия описан до тук път маркировката е лентова и е с жълт цвят. В хижата хората са любезни, стаите с много легла са чисти. Храна не се предлага. Бира може да се купи.

□□□□□□□□ **Ден втори:** От хижата в югозападна посока започва ясно видима пътека за седлото „Мермерски преслап” с поизбеляла червена лентова маркировка. При ясно време отдалеч се вижда колът който маркира седлото. От него в ляво се отделя пътека за хижа „Македония”. До тук свършва червената лентова маркировка /вероятно продължава към хижата/. В дясно /северозападна посока/ пътеката се насочва към връх Къоравица 2612 м.н.в. Тук трябва да се внимава защото след върха естественото продължение на пътеката изглежда че е направо но това е рида „Къоравица”. Веднага след върха истинската пътека завива в почти западна посока. Следва връх Рилец 2713 м.н.в. Пътеката минава край него но до самият връх не е далеч. В ниското от едната страна се вижда „Смрадливото” езеро, а от другата „Мермерското” езеро. Към връх „Теодосиев караул” 2667 м.н.в. пътеката минава по билния ръб който на места е доста тесен. От тук се откриват великолепни гледки към „Джендемските” езера и към върховете на Мальовишкия дял. Следва връх „Дъбрава” 2577 м.н.в. след който билото става с доста разлат тревист гръб. Малко преди върха е и единствената вода по пътя – „ДядоТодоровата” чешма. Следват върховете „Баба” 2609 м.н.в. и връх „Чаушка чука”

Рибни езера и Рилецко било

Written by Никола Фратев

Monday, 15 November 2010 00:00 - Last Updated Monday, 15 November 2010 12:59

2575 м.н.в. От седлото „Мермерски преслап” до тук нама никаква маркировка освен каменни пирамидки. Преди да достигне връх „Бричебор” пътеката завива на дясно и влиза в гората в посока Рилския манастир. Следва кошмарно стръмно спускане през гора пълна с повалени дървета и счупени клони /Риломанастирската гора е защитена и в нея не могат да се извършват никакви дейности/. Окапалите листа превръщат пътя в пързалка. Само един предварително маркиран от мен върху GPS-а път ми даде възможност да се ориентирам и да достигна при започнало смрачаване до реката в „Бричеборско дере”. На няколко места попадах на следи от стара пътека и дори малко по-широка пътека по която са преминавали коне но тази пътека бързо трябва да се напусне защото води в неправилна посока. След пресичане на реката открих изоставена пътека която ме заведе до отдавна изоставени ниски сгради и бунгала. Като се продължи малко в дясно по посока на реката се достига до тесен мост. След моста веднага е асфалтовия път. От там до манастира са около 20 минути.

{loadposition ads728}

{phocagallery view=category|categoryid=29|limitstart=0|limitcount=0|detail=3|displayname=1|display